

ret meget at foretrække. Ministeren henviser til lokal uenighed; det er vi godt klar over at der er. Men det mener vi bare også at der vil være om 5 år. Det vil der såmænd nok også være om 30 år, som hr. Jørn Dohrmann hævdede.

Så problemet er: Hvordan vil man benytte de her 5 år til at komme videre i diskussionen? Skal der være nye rapporter? Skal der være en særlig proces?

Og så er der en helt grundlæggende diskussion, som hr. Jørn Jespersen også har forsøgt at rejse, nemlig: Hvad er det for nogle lokale parter, der skal være enige?

Vi mener ikke, at det er nye, tekniske rapporter, der mangler. Det er et meget velbeskrevet åløb, nok nærmest det mest velbeskrevne åløb i Danmark. Det er i hvert fald det mest omdiskuterede lige i øjeblikket.

Det er politiske initiativer, vi nu mangler at regeringen tager. Vi vil endnu en gang gerne efterlyse svar på: Hvorfor har man lavet den her forhastede proces? Hvad skal der ske i de 5 år? Hvad er tidsplanen? Hvilke aktiviteter sætter man i gang? Og hvad er det for nogle lokale, der både skal være enige og samtidig også finansiere?

Som sagt, vi synes, det er rimeligt at kræve tid til at få en ordentlig beslutning, men vi synes, 5 år er meget, og derfor vil vi gerne senere også i den her sammenhæng komme med et ændringsforslag om, at man laver en midlertidig forlængelse på 2 år, for vi synes, det er rimeligt, at ministeren får en vis lejlighed til at beslutte, hvad der er det klogeste at spille ud med fra regeringens side. Men vi synes, at 5 år er så overdrevet, at det har karakter af, at man slet ikke ønsker at spille ud.

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg er bare lidt nysgerrig. Jeg skal høre, om Socialdemokratiet nu efter så mange år – 82 år taler vi om – har løsningen på, hvad der skal ske deroppe?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt spørge fru Pernille Blach Hansen: Hvordan stiller Socialdemokratiet sig, hvis der nu er et af de forslag, som er nævnt i den her rapport, der er fuldt finansieret uden statslige kroner, er det sådan noget, man kan gå ind for

og så få det her afklaret, så man ikke skal vente i 2 eller 5 eller 30 år?

Eller hvis man nu ikke vil gå ind for nogen af de her forslag, kunne man så forestille sig, at man ville bibeholde Tangeværket, som det er i dag, i 30 år f.eks., så man ligesom får en tid for Tangeværket til at sige: O.k., så ved vi, hvad vi har i dag at gøre godt med?

Vi ved også, at der er laks i søen deroppe. Der kommer jo laks op ad trappen. Vi ved, der kommer omkring 25.000-30.000 fisk op ad denne her trappe hvert år. Sidste år blev der af en erhvervsfisker deroppe fanget omkring 400 laks. Så jeg synes, at man ligesom skal have de her ting med ind i sine overvejelser.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Det er jo sådan, at den rapport, vi vel på et eller andet tidspunkt bør tage stilling ud fra og diskutere ud fra, først kom i slutningen af februar, først i marts i år. Den er først kommet i denne regerings levetid.

Man lavede så en kort procedure, som jeg beskrev, og så var det meningen, at regeringen og ministeren skulle spille ud. Derfor opfatter vi det egentlig, som om det er regeringens ansvar at komme med et udspil til, hvilken løsning regeringen lægger op til.

Vi deltager meget gerne i de drøftelser. Vi har ikke partimæssigt lagt os fast på, hvilken af de syv løsninger vi på nuværende tidspunkt foretrækker, men det er klart, at i det øjeblik regeringen spiller ud, vil vi meget, meget gerne være med og bidrage til debatten.

Så spørger hr. Jørn Dohrmann, hvad vi vil sige til et forslag, der er fuldt finansieret. Jamen altså vi er meget interesseret i at diskutere konkrete forslag. Det, der er så afgørende for os, er nok mere, at vi får valgt det rigtige forslag, end at det på forhånd er finansieret af alle de lokale parter.

Så vi er egentlig mere interesseret i forslaget indhold. Det, der for os er afgørende, er lidt det samme, som har været præmissen for rapporten, nemlig at Tange Sø selvfølgelig skal bevares. Vi vil gerne finde den løsning, der både kan tilgodesse dem, der ønsker en natur, som ligner den, der er der i dag, med Tange Sø, som er vel fungerende, men at der også samtidig er gode muligheder for andre rekreative interesser. Det er et svært kompromis, det er en svær balancegang, det anerkender vi.